

מסורת הש"ס

16 (בבא בתרא 56 א) דף 56 א
17 (בבא בתרא 56 ב) דף 56 ב
18 (בבא בתרא 56 ג) דף 56 ג
19 (בבא בתרא 56 ד) דף 56 ד
20 (בבא בתרא 56 ה) דף 56 ה
21 (בבא בתרא 56 ו) דף 56 ו
22 (בבא בתרא 56 ז) דף 56 ז
23 (בבא בתרא 56 ח) דף 56 ח
24 (בבא בתרא 56 ט) דף 56 ט
25 (בבא בתרא 56 י) דף 56 י
26 (בבא בתרא 56 יא) דף 56 יא
27 (בבא בתרא 56 יב) דף 56 יב
28 (בבא בתרא 56 יג) דף 56 יג
29 (בבא בתרא 56 יד) דף 56 יד
30 (בבא בתרא 56 יו) דף 56 יו
31 (בבא בתרא 56 יז) דף 56 יז
32 (בבא בתרא 56 יח) דף 56 יח
33 (בבא בתרא 56 יט) דף 56 יט
34 (בבא בתרא 56 כ) דף 56 כ
35 (בבא בתרא 56 כא) דף 56 כא
36 (בבא בתרא 56 כב) דף 56 כב
37 (בבא בתרא 56 כג) דף 56 כג
38 (בבא בתרא 56 כד) דף 56 כד
39 (בבא בתרא 56 כה) דף 56 כה
40 (בבא בתרא 56 כו) דף 56 כו
41 (בבא בתרא 56 כז) דף 56 כז
42 (בבא בתרא 56 כח) דף 56 כח
43 (בבא בתרא 56 כט) דף 56 כט
44 (בבא בתרא 56 לו) דף 56 לו
45 (בבא בתרא 56 לא) דף 56 לא
46 (בבא בתרא 56 לב) דף 56 לב
47 (בבא בתרא 56 לג) דף 56 לג
48 (בבא בתרא 56 לד) דף 56 לד
49 (בבא בתרא 56 לה) דף 56 לה
50 (בבא בתרא 56 לו) דף 56 לו
51 (בבא בתרא 56 לז) דף 56 לז
52 (בבא בתרא 56 לח) דף 56 לח
53 (בבא בתרא 56 לט) דף 56 לט
54 (בבא בתרא 56 לך) דף 56 לך
55 (בבא בתרא 56 לם) דף 56 לם
56 (בבא בתרא 56 לש) דף 56 לש
57 (בבא בתרא 56 לטו) דף 56 לטו
58 (בבא בתרא 56 לטז) דף 56 לטז
59 (בבא בתרא 56 לטז) דף 56 לטז
60 (בבא בתרא 56 לטז) דף 56 לטז

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

גו.

עין משפט
גר מצוה

כרשום אדם. כה"ר עמיה שהולא זה חני גרוגרת ראשון באומה
עמיה הולא האחרון: **כשפי רשומים.** הכריס המופלגים זה מזה
פטור דרשויות מתקלות ק"ל: **ואמר רבא.** אימתי חשיבי שמי רשומים:
והוא שיש חיוב מטאם בניינן. שיש רה"י בין שמי רה"י שאם הולא

אבל פיסלא א. הקשה רב"א והלא פיסלא היא כרמלית דבהורק
(גיטין דף עז: ושם ד"ה פליג) מפרש דפיסלא דהו גבי גט
רשות לעמיה כגון ללא גבוהה י' א"כ משמע דגבוהה ג' ומסתמא
איירי בגבהה ארבעה דלא אשכחן רשות פנימי משום שהו חשיבי

בפחות מארבעה ועמוד גבוהה ג' ורחב
ד' כה"ר הי' כרמלית וא"כ אמאי
קאמר אכל פיסלא לא וי"ל דמ"מ הולא
וקטן הוא כל כך ומטלטל לא חשיבי
לאזני להפסיק בין ד' רשויות ככרמלית:
איין שם א מצר כו'. אעוממה
קאי כדמוכח כהדיא בתוספתא

דטהרות (פ"י) דקמתי הנכנס לבקעה
בימות הגשמים וטומאה בעשה פלוגי
אמרו לפני רבי אליעזר הרי הוא של
רה"י פירש ר' מרינוס משמו כל שיש
לה שם פנימי עמיה כו' ולא כפ"ה
דפירש משמו דקאמר רבי מרינוס
היינו משמו של רבי יוחנן:

העומדות על הגבוהים. הנין
לפרש על הגבוהים
של א"י דמנה עיריות חשיבי שם
באמצע א"י אלף בגבולות דכל שטע
ושטע וכו': **כל שהראוהו כו'.** טפי
הוה ליה למינקט מה שתיסח גבלה
מסעי שמונה עיריות של המצר ושם
מפורש היטב תחום של ארץ ישראל:
חייב במעשר. וא"ת ולכלל הוא

והלא הרבה כרכים ככשום
עולי מצרים ולא ככשום עולי בבל
ולא תמחינו במעשר אע"פ שהראש
למשה וי"ל דקסבר קדושה ראשונה
קדושה לשנייה וקדושה לעמית ללא
והשמה ינחם שלא תקשי כל לאחוי
מאי דאחוי לאחוי כרכים שככשו עולי

מצרים ולא ככשו עולי בבל: **לאפוקי מאי.** מימיה מאי קאמר
לאפוקי מאי והא כל קאמר דמשמע לאחוי וי"ל (ו) דמשנהו דייק
דמשמע לאפוקי וא"ת וילמא לאפוקי חו"ל וי"ל דאין זה חידוש ולכן
אמר לאפוקי קני קניו וקדמוני קף על גב דמא"י: **הר שעידי**
עמון ומואב. מימיה דמשמע דעמון ומואב לא ככשו עולי
מצרים ובפ"ק דיבמות (דף עז: ושם) אמרינן עמון ומואב מעשרין
מעשר עני כשביעית דלמר מר הרבה כרכים ככשו כו' וקסבר
קדושה ראשונה לא קדושה לעמיד והיחוסו שיסמכו עליהם עניים
כשביעית ואין לומר דהתם דעמון ומואב שטירו כסיומון דהתם
הגב שביעית דהיינו עבר הירדן דלמרינן כפסחים (דף עג: ג') לרבות
לניצור יהודה ועבר הירדן והגליל ואומר ר"ת דעבר הירדן
היינו ארץ סימון ועוג שלא היתה מעמון ומואב ועוד מתוך ר"ת
דביבמות נמי איירי בעמון ומואב שלא טירו כסיומון כדלהלן ולא
נא לפרש התם אמאי אין שביעית נוהגת שם דהא חוזה לארץ
היא אלא לפרש למה מעשרין מעשר עני ולא מעשרין מעשר עני
שלא לשנות סדר השנים דנמס' ידים (פ"ד משנה ג) איכא פלוגתא
ד' אלעזר בן עזריה גזר שיעשרו מעשר עני ככשו עולי בבל שלא לשנות
מסדר השנים ור"ט גזר שיעשרו מעשר עני כמו במצרים שהיא
קרובה מעשרין מעשר עני כדי שיהו עניי ישראל נסמכים עליהם
קף עמון ומואב שהם קרובים כו' וא"ת ואמאי לא מייתי ביבמות
ההוא טעמא דלמרינן דתנן במסכת ידים (שם) וי"ל דניחא ליה למימר
טפי הרבה כרכים כו' דלמ"ד לא קדושה הניחו אפי"ה מא"י עמיה ליכנס
מפני סתם עניים וזה התירוק עיקר דבהכי מיתולא דלא קשיא דר"א
אדר"א ורבי יהושע אדרבי יהושע ואין להאריך:

ערידיסקים אסיא ואפסמאי: **בתנ"י** יהו
ונמצאו זוממים משלמין לו את הכל שנים
בראשונה שנים בשניה ושנים בשלישית
משלשין
מצרים ולא ככשו עולי בבל: **לאפוקי מאי.** מימיה מאי קאמר
לאפוקי מאי והא כל קאמר דמשמע לאחוי וי"ל (ו) דמשנהו דייק
דמשמע לאפוקי וא"ת וילמא לאפוקי חו"ל וי"ל דאין זה חידוש ולכן
אמר לאפוקי קני קניו וקדמוני קף על גב דמא"י: **הר שעידי**
עמון ומואב. מימיה דמשמע דעמון ומואב לא ככשו עולי
מצרים ובפ"ק דיבמות (דף עז: ושם) אמרינן עמון ומואב מעשרין
מעשר עני כשביעית דלמר מר הרבה כרכים ככשו כו' וקסבר
קדושה ראשונה לא קדושה לעמיד והיחוסו שיסמכו עליהם עניים
כשביעית ואין לומר דהתם דעמון ומואב שטירו כסיומון דהתם
הגב שביעית דהיינו עבר הירדן דלמרינן כפסחים (דף עג: ג') לרבות
לניצור יהודה ועבר הירדן והגליל ואומר ר"ת דעבר הירדן
היינו ארץ סימון ועוג שלא היתה מעמון ומואב ועוד מתוך ר"ת
דביבמות נמי איירי בעמון ומואב שלא טירו כסיומון כדלהלן ולא
נא לפרש התם אמאי אין שביעית נוהגת שם דהא חוזה לארץ
היא אלא לפרש למה מעשרין מעשר עני ולא מעשרין מעשר עני
שלא לשנות סדר השנים דנמס' ידים (פ"ד משנה ג) איכא פלוגתא
ד' אלעזר בן עזריה גזר שיעשרו מעשר עני ככשו עולי בבל שלא לשנות
מסדר השנים ור"ט גזר שיעשרו מעשר עני כמו במצרים שהיא
קרובה מעשרין מעשר עני כדי שיהו עניי ישראל נסמכים עליהם
קף עמון ומואב שהם קרובים כו' וא"ת ואמאי לא מייתי ביבמות
ההוא טעמא דלמרינן דתנן במסכת ידים (שם) וי"ל דניחא ליה למימר
טפי הרבה כרכים כו' דלמ"ד לא קדושה הניחו אפי"ה מא"י עמיה ליכנס
מפני סתם עניים וזה התירוק עיקר דבהכי מיתולא דלא קשיא דר"א
אדר"א ורבי יהושע אדרבי יהושע ואין להאריך:

ממנו להן או מהן הכניס לו חייב
מטלת הלכן חשיבי הפסק לעשות
שמי: **אכל כרמלים.** כגון בקעה
שבינתיים לא מתלקת להו דנטל מן
התורה להכא ולהכא: **אכל פיסלא**
לא. כגון חתיכת עץ או עמוד שאין
גבוה י' (א) אמות ואין רוחב ד' א"י
גבוה י' אלף שאין רוחב ד' דהו
מקום פטור דלפניו מדרבנן מותר
לטלטל ממוכו לרה"י ומרה"ל למוכו
וכן ממוכו לרה"י ומרה"ל למוכו ויזין
דנטל לגמרי ממוכו להכא ולהכא אפילו
מדרבנן ליתא תחום חטוב של ד'
טפחים הלכן לא הוה הפסק: **רבא**
אמר אפילו פיסלא. מתקנת הרשויות
לפטור מחיוב שבת דלא גרע ממזכר
וחלאל: **ואזרז"ל** רבא רבא רבא
דלמר לעיל (וה: אפי' לענין שבת: **כרשום**
גיטין דמי. דלמרינן במס' גיטין בהורק
(דף עז: ד) דאם הקנה לה חצרו להתגרש
חזק לה גט ושל על הפיסלא שבתאי
אינה מגורשת דהא פיסלא מקום אחר
הוא כפמי עמון ואינו ככלל חצר
ואמר הקנה לה ולא פיסלא דמי
מקום מושב לאינה חני ממוכות לה
מושל אינה הכי מפרשינן לה התם
וקאמר רבא רשות שבת דומה
לרשות גיטין דה"ל לענין שבת היא
הן פיסלא מקום חטוב פנימי עמון
ומתלק רשות חס הוא ממואב

מוסף רש"י

בשתי רשויות. וחסין ריה
אלא שם הפסק ביבמות
(שבת פ"ג: פטור). דרשויות
מתקנת גרוגרת (ו' ד) הוא
שיש חיוב חטאת ביבמות.
שמוסקת כה"י. אכל חס
היה כרמלית משקיף. כגון
קרקע יורה מניח פסחים או
קרקע וכו' חס פסחים חס
לכה"י ר' אהרן זה הולא
חלו גרוגרת מניח זה לרשות
זה וזה גרוגרת מניח זה.
לרשות זה הולא פסחים זה
חייב דין זה הפסוק לה
רבי חס פסחים חס (שבת
פ"ג: וזוה"ב). כשם חס הוא
(פ"ד וזוה"ב)

בינתיים דכי היכי דלא נטיל פיסלא לגבי חצר ה"נ לא נטיל הכא לענין
שבת לגבי רה"י: וקבעי גמרא ל' יוחנן דלמר המירד והתנזר מפסיקין
בנכסי הגר (וה:). שלא יקנה בחזקת חניו עד שיחזיק בשמיהו וחס אין
עם כל מצר ולא חצו דלינה מסוימת במצריה מה לי אמר רבי
יוחנן כמה נרץ להחזיק שיקנה הכל דלינו רב ושמואל אמרו
לעיל (ט) כדאזיל מירד דתורי והדר אלא משום דשמעינן ליה לרבי
יוחנן שיעור אחר קבעי ליה: **פירש רבי מרינוס משמו.** של רבי יוחנן:
כל שנקראם על שמו. כל שנקראת (ו) על שם אחד בשמן יחד על שמו
שקורין לה שדה פלוגי שאין אומר שדות פלוגי קנה הכל במכוש אחד:
כי גרוגתא דלניא. כל השדה שהיה הגר משקה מצורו קנה הכל
במכוש אחד: **מאי חובא.** אחיה דגר הוא ומאי חשיבותו
להחשב למצר: **שבו פיסח.** בין שבע נטע בין איש לאיש לפי
שאינו יונק ולא מחלן ולא מנאן: **לא מנה יהושע כו'.** כדלמר
בפ"ק (לעיל דף ד: ד) יהושע כתב ספרו: **על הגבולין.** כדי להראות
הלחמומין. ופסטיה דקרא אחא לאשמעינן מה טעם חשב אותן עיריות:
כל שהראוהו קדוש כרוך הוא למשה. כשעת מיתחו כדכתיב
ויראהו י' את כל הארץ את הגלעד עד דן (דברים לז: ח"ב)
במעשר. דהס' ח' עממים הכתובים בכל מקום. אכל קני קניו וקדמוני
שנתנו לאברהם אבינו (ו) בין הנמרים לא יתחייבו במעשר לעמיד ללא
כשיחזירו לנו לעמיד כדלמר בכ"ר (ו) אי נמי חס ככשו ישראל מהס'
אחרי מות יהושע כולן פטורין מן המעשר דכתיב התם זאת הארץ
אשר נשבעתי וגו' (שם) זאת למעוטי הני שנתוספו לאברהם על
השבעה כן נראה בעיני. וקף על גב דרפא"ס נמי כתיב באברהם
לא ממעטינן ליה דהיינו חוי דלא כתיב התם ומלינו שככשו משה
דכתיב ודברים (ג) הוא יקרא ארץ רפאים כלומר היינו רפאים
שניתן לאברהם (ו) בין הנמרים: **פניא ר"מ אומר כו'.** כוליה הני
תנאי בפירוש דקני קניו וקדמוני פלוגי: **בתנ"י** נמלא זוממין.
שלא כ' ואמרו להם היאך ראיס חזקה זו והלא באומן האמן עמנו
הייחס מתקום לו **אם הכל.** כפי דמי קרקע שהיו
רויסי הפסידו יבנה מהן כדכתיב (דברים יט) כלשר זמס וזה
כאשר עשה לנד קרקע שלו שיעול מן המחזיק: **שנים בראשונה**
כו'. דהיינו ג' כמות ל' השנים כה לשנה כה לשנה אס
נמלא זוממין כולם: (ו) **משלשין בניינן.** כל כה חתן השליש דג'
כמות חס וק"ל (ו) (ממס' ה:). אין עדים נעשים זוממין עד שיומו כולם:
שלה